

El català a l'escola perquè és nostre

Diuenge 12 de Febrer, es va convocar una manifestació davant del Tribunal Constitucional a Barcelona per a la defensa del català a l'escola i en contra de la futura sentència que imposarà el castellà com a llengua vehicular als centres.

Encara hi ha molta gent que no entén el que aquesta sentència implica. No estem parlant d'impartir alguna assignatura en castellà, sinó que els mestres hauran d'utilitzar el castellà sempre dins l'escola (excepte en les matèries d'anglès i català, si no és que també ho treuen).

És cert que el nivell de castellà que assoleixen els alumnes no és l'adequat, sol ésser massa col·loquial i haurien d'aprendre una versió més culta. S'ha de tenir en compte, però, que això sol ser perquè el castellà s'aprèn a casa, al carrer, a la televisió, al pati, etc. i els models que ofereixen aquests contextos són poc cultes. L'ensenyament que es dona a l'escola no pot combatre aquest nivell col·loquial de llenguatge.

Però qui ha dit que la solució sigui que a l'escola només existeixi el castellà com a llengua d'ús? S'han de modificar els ensenyaments perquè els alumnes siguin més competents en aquesta llengua, sí, és cert. Però, tenint en compte tots els contextos d'ús majoritari del castellà que he citat

abans, si releguem el català a una segona posició aquest es perdrà. El perdrem i el que perdrem potser no serà recuperable.

Quan companys d'altres autonomies em pregunten perquè creiem que el català és més important que el castellà, si el castellà és una llengua molt parlada arreu del món... Veig que tenen raó, el castellà és més útil arreu que no pas el català. No obstant una veu interior es rebel·la i em diu que: i què!!

L'única resposta que em ve al cap és que el català és nostre! Si algú vulgués entrar a casa nostra i robar-nos el nostre fill, ens rebel·laríem, oi? Doncs, si senyor, algú vol entrar a casa nostra i robar-nos part de nosaltres! I no ho podem permetre. Així, que tots els catalans i catalanes, tots i cada un de nosaltres, haurem de prendre una decisió: deixarem que el PP ens tregui el que és nostre? Deixarem que CIU miri cap a una altra banda mentre els seus "amiguets" ens trepitgen? No senyor, sortirem tots al carrer (o això espero). Per què? Perquè el català és part de nosaltres i si no el defensem no ens ho podrem perdonar mai.

Anna Blanch

Mestra

Responsable Ensenyament PSC Sta. Eulàlia

www.tallerssanta-eulalia.com